

ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ І ЇЇ ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ

Василенко Є. Д., студ .гр. ІНМ-31,
Барвінський А. О., доцент

Навчання студентів - ця дія на їхню психіку і діяльність з метою озброєння знаннями, уміннями, навичками. Характер і кількість знань визначається вимогами сучасного виробництва, трудової діяльності до рівня підготовленості і розвитку особистості фахівця певного профілю.

Актуальність теми полягає в тому, що особистісно-мотиваційна сфера студента впливає на конкретні показники ефективності його учбової, громадської та наукової діяльності. Проблема вивчення мотивації студента до учбової діяльності стала класичною для психології.

Знання, уміння, навички в області своєї професії - основна частина підготовки і розвитку студента. За визначенням Т. В. Габай, навчальна діяльність є складною діяльністю, що включає дві підсистеми або діяльності.

Діяльність студента має певну внутрішню структуру: цілі, мотиви, способи, через які в її психологічний зміст включаються вплив з боку інших людей, колективу, а отже, і якості викладання, керівництва, проведена у вузі виховна робота, ідеологія і мораль суспільства[1]. На основі загальної характеристики діяльності, особливостей функціонування та прояву в ній психічних властивостей, процесів і станів студентів можна більш конкретно розглянути їх навчальну, громадську і наукову діяльність.

Провідною діяльністю студентів є навчальна. Саме в процесі навчальної діяльності і за допомогою її досягаються основні цілі підготовки фахівців. Вона найбільш інтенсивно впливає на розвиток психічних процесів і властивостей студента, на придбання ним професійно важливих знань, навичок, умінь . Навчання пред'являє вимоги до пізнавальних процесів і вольових якостей У навчальній діяльності об'єднуються не тільки пізнавальні функції діяльності але і потреби, мотиви, емоції, воля.

Для всебічного формування особистості студента поряд з навчальною діяльністю необхідні й інші види діяльності: громадська, культурно - естетична, виробнича, спортивна і ін. Підвищення суспільно - політичної активності - необхідна передумова розвитку духовної зрілості студента, накопичення соціального досвіду,

підготовки до вирішення організаційних та інших завдань , які зустрінуться в практичній роботі . Студенти, що займаються громадською роботою, добре розуміють її значення для підготовки до майбутньої діяльності[2]. Зміст і характер громадської діяльності студентів залежить від їх віку , життєвого досвіду, курсу , факультету , на якому вони навчаються , інтересів, здібностей і т. д.

Мотивацією до наукової діяльності студентів виступають : розуміння її суспільної та особистої значущості , прагнення внести посильний внесок у вирішення практичних і наукових проблем , прагнення до наукового пошуку, допитливість. Разом з тим наукова діяльність студента - це свідоме самовираження його особистості, прагнення до життєвого самоствердження .

Таким чином, навчальна, громадська, науково-дослідна діяльність студентів підвищує їх інтелектуальну активність, допомагає набутти і творчо освоювати навчальний матеріал, розвивати наукове мислення , виробляти професійно - важливі якості особистості.

Література

1. Дьяченко М.І. , Кандибович Л.А. , Кандибович С.Л. Психологія вищої школи. - М. : Харвест , 2006.
2. Буланова - Топоркова М.В. Педагогіка и психология вищої школи. - Ростов- на-Дону. : "Фенікс" , 2006 .-312 с.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали Всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 306-307.